

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๖

เรื่องพิจารณาที่ ต.๕/๒๕๕๖

วันที่ ๒๑ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๖

เรื่อง นายวสุชาติ พิชัย (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๘ หรือไม่

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบสรุปได้ว่า นายวสุชาติ พิชัย (ผู้ร้อง) ได้สมัครเข้ารับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๓ องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ ตามประกาศคณะกรรมการคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น สายงานผู้บริหาร ตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๓ (นักบริหารงานองค์การบริหารส่วนตำบล ๓) เรื่องการคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้นสำหรับตำแหน่งผู้บริบาล ลงวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๕ ต่อมาได้มีประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่อง จัดตั้งองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลาง อำเภอสันกำแพง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นเทศบาลตำบลสันกลาง โดยให้มีผลตั้งแต่วันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ และเมื่อวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๕๕ ผู้ร้องได้รับการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งดังกล่าว เทศบาลตำบลสันกลางจึงได้มีหนังสือสำนักงานเทศบาลตำบลสันกลาง ที่ ชม ๓๑๑๐/๐๐๓๓ ลงวันที่ ๑๕ กันยายน ๒๕๕๕ เรื่อง รายงานผลการคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้นสำหรับผู้บริบาลเพื่อให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาล

- ๒ -

จังหวัดเชียงใหม่พิจารณา สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดเชียงใหม่จึงได้หารือกรณีดังกล่าวว่าการคัดเลือกจะยังมีผลใช้บังคับหรือไม่ คณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล (ก.ท.) มีมติในการประชุมครั้งที่ ๓/๒๕๕๖ เมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน ๒๕๕๖ ว่า การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลภายหลังจากการจัดตั้งเป็นเทศบาลจะต้องถือปฏิบัติตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ซึ่งบัญญัติเกี่ยวกับการดำเนินการบริหารงานบุคคลของเทศบาลให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่คณะกรรมการพนักงานเทศบาลกำหนด ดังนั้น เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า องค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางดำเนินการคัดเลือกพนักงานส่วนตำบลเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ แต่ต่อมาองค์การบริหารส่วนตำบลสันกลางได้จัดตั้งเป็นเทศบาลตำบลสันกลาง เมื่อวันที่ ๒๔ สิงหาคม ๒๕๕๕ การคัดเลือกเป็นระยะเวลาภายหลังจากที่จัดตั้งเป็นเทศบาลแล้ว จึงทำให้ไม่อาจดำเนินการต่อไปได้ เนื่องจากตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ ได้สิ้นผลโดยกฎหมายบุคคลดังกล่าวมีสถานะเป็นพนักงานเทศบาลสามารถนำระยะเวลาการดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลมานับรวมกับพนักงานเทศบาลเพื่อเป็นคุณสมบัติในการสมัครคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๗ หรือปลัดเทศบาล ระดับ ๗ ได้ แต่ไม่เกิดสิทธิที่จะดำรงตำแหน่งรองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล ระดับ ๗ แต่อย่างใด

ผู้ร้องเห็นว่า มติของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาลเป็นการละเมิดสิทธิของผู้ร้องที่จะได้รับการแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงขึ้น และพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ รวมทั้งกฎ และประกาศ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวไม่เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๘ ผู้ร้องได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และได้ยื่นฟ้องต่อศาลปกครองแล้ว จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ว่า พระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ รวมทั้งกฎ และประกาศ ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๘๘ และขอให้มีคำสั่งคุ้มครองชั่วคราวไม่ให้เทศบาลตำบลสันกลางดำเนินการคัดเลือกเพื่อแต่งตั้งพนักงานเทศบาลให้ดำรงตำแหน่งรองปลัดเทศบาล ระดับ ๗

จนกว่าศาลปกครองจะมีคำวินิจฉัย และขอให้มีการสั่งให้คณะกรรมการพนักงานเทศบาลจังหวัดเชียงใหม่ เห็นชอบในการบรรจุแต่งตั้งผู้ร้องให้ดำรงตำแหน่งนักบริหารงานเทศบาล ระดับ ๗

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง บัญญัติว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ วรรคหนึ่ง กำหนดว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญได้” และวรรคสอง กำหนดว่า “การใช้สิทธิตามวรรคหนึ่งต้องเป็นกรณีที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ทั้งนี้ ตามมาตรา ๒๑๑ มาตรา ๒๔๕ (๑) และมาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒) ของรัฐธรรมนูญ”

ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ที่จะใช้สิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามบทบัญญัติรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ใต้นั้น ต้องประกอบด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขตามที่กฎหมายกำหนดไว้ ดังนี้

๑. ต้องเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญนี้รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

๒. บุคคลนั้นต้องยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าบทบัญญัติแห่งกฎหมายนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ และ

๓. ต้องเป็นกรณีที่บุคคลนั้นไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว

พิจารณาแล้วเห็นว่า ตามคำร้องเป็นกรณีที่ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัย ว่าพระราชบัญญัติระเบียบบริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

- ๔ -

มาตรา ๒๘๘ หรือไม่ โดยผู้ร้องกล่าวอ้างว่าเป็นบุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญ
รับรองไว้อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย แต่เมื่อพิจารณาเนื้อหาในคำร้องแล้วเป็นกรณี
ที่ผู้ร้องถูกละเมิดสิทธิอันเนื่องมาจากมติของคณะกรรมการกลางพนักงานเทศบาล ซึ่งเป็นการกระทำของ
บุคคลหรือหน่วยงานของรัฐ อันมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมาย และไม่ปรากฏว่าพระราชบัญญัติระเบียบ
บริหารงานบุคคลส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ มาตรา ๒๓ และมาตรา ๒๔ ละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพ
ของผู้ร้องแต่ประการใด ดังนั้น ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญรับรองไว้
อันสืบเนื่องมาจากบทบัญญัติแห่งกฎหมาย ประกอบกับผู้ร้องได้ยื่นฟ้องเป็นคดีต่อศาลปกครอง
และอยู่ระหว่างการพิจารณา จึงถือว่าผู้ร้องยังอาจใช้สิทธิทางศาลได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑
และผู้ร้องได้ใช้สิทธิร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑)
โดยผู้ตรวจการแผ่นดินได้รับเรื่องไว้พิจารณาแล้วแต่ยังไม่มีคำวินิจฉัย และไม่ปรากฏว่าผู้ร้องได้ใช้สิทธิ
ร้องเรียนต่อคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๗ วรรคหนึ่ง (๒)
แต่อย่างใด ผู้ร้องจึงมิใช่บุคคลที่ไม่อาจใช้สิทธิโดยวิธีการอื่นได้แล้ว ดังนั้น คำร้องของผู้ร้อง
จึงไม่ต้องด้วยหลักเกณฑ์ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๒ ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วย
วิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๒๑ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัยได้
อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ ปฏิบัติหน้าที่
ประธานที่ประชุมคณะตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

- ๕ -

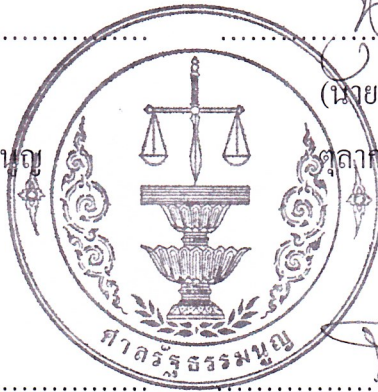
(คำสั่งที่ ๒๖/๒๕๕๖)

(นายเจริญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายเจติมพล เอกอรุ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายซัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนุรักษ์ มาประณีต)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายสุพจน์ ไข่มุกด์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ